

Posudek vedoucího práce:

FUKOVÁ, Hana: *Rehabilitace politických vězňů v Československu. Zákony o soudní rehabilitaci z let 1968 a 1990*. Bakalářská práce, FSV UK, Praha 2012, 47 s.

Předložená bakalářská práce splňuje všechny formální náležitosti pro tento druh textu. Rozsahem je zcela dostačující, obsahuje anglický abstrakt i resumé, poznámkový aparát je zpracován dle zásad, nechybí seznam literatury a pramenů. Text je srozumitelně napsán a neobsahuje větší množství gramatických nedostatků. Autorka prokázala schopnosti požadované pro diplomní text.

Vybrané téma není v odborné literatuře dosud komplexně zpracováno, z mnoha důvodů bylo spíše opomíjeno, zvláště ve zvolené komparativní podobě. Práci proto lze přivítat, byť samozřejmě s vědomím, že rozsah bakalářské práce neumožňuje považovat toto důležité téma československých dějin za odborně uzavřené. Chci hned na tomto místě zdůraznit, že považuji autorčiny postřehy a závěry za velmi zajímavé a oceňuji vcelku důsledně neutrální přístup k tématu, které bývá často emotivně komentováno. Na dostatečné úrovni se také vyrovnala s úskalími komparativní metody, neomezila se naštěstí jen na srovnání znění zákonů, respektive politické okolnosti jejich vzniku, ale alespoň v krátkých sondách zachytila i dobový mediální ohlas a očekávání veřejnosti.

Práce je strukturována chronologicky, od krátkého vymezení pojmů, metodologické poznámky a zastavení se nad úlohou politických procesů ve sledovaném období přechází autorka k samotnému tématu. Primárně sleduje okolnosti vzniku rehabilitačních zákonů a naděje s nimi spojené, nevynechává však ani související jevy – opakovaně zřizované rehabilitační komise – aniž by však neúměrně ukrátila meritorní záležitosti. Pracuje nejen s odbornou literaturou, ale i s dobovým tiskem, záznamy parlamentních debat, užívá editované dokumenty i statistiky, pro potřeby práce dokonce vyhledala a použila dosud nezveřejněný archivní dokument.

Autorka dospěla k relevantním závěrům, vyzdvihnout je třeba postřeh, že rehabilitační zákon z roku 1990 překvapivě často kopíroval zákon z roku 1968. Oceňuji i pasáže týkající se očekávání spojených se zákonem, která byla v obou zkoumaných případech ne zcela naplněna. Shrnuji, pokud jde o celkové vyznění textu, nemám zásadní námitky a práci chválím. Nedotaženě vyznívají jen místy zkratkovité výklady pojmů (třetí odboj), trochu postrádám alespoň informaci o místě rehabilitací v tzv. normalizačním období (nakolik bylo například toto téma součástí oficiálního i „disentního“ diskursu), to jsou ovšem naprosto drobné výtky. Zcela konkrétní

poznámka se ovšem týká přehlédnutí v tezích bakalářské práce, kde je zákon z roku 1990 situován do června, nikoliv správně do dubna.

Práci plně doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikovat výborně

V Praze dne 9.1. 2012

Jaroslav Cuhra, Ph.D.